

PRESSEMEDDELELSE NR. 61/24

Luxembourg, den 21. marts 2024

Domstolens dom i sag C-61/22 | Landeshauptstadt Wiesbaden

En obligatorisk indsættelse af to fingeraftryk i identitetskort er forenelig med de grundlæggende rettigheder om respekt for privatlivet og beskyttelse af personoplysninger

Da den forordning, der fastsætter denne foranstaltning, imidlertid er blevet vedtaget på et forkert retsgrundlag, kender Domstolen forordningen ugyldig, samtidig med at dens virkninger opretholdes indtil senest den 31. december 2026, således at EU-lovgiver kan vedtage en ny forordning på det korrekte retsgrundlag.

En obligatorisk indsættelse af to fingeraftryk i identitetskort er forenelig med de grundlæggende rettigheder om respekt for privatlivet og beskyttelse af personoplysninger. Den er begrundet i målene om at bekæmpe fremstilling af falske identitetskort og identitetstyveri samt at sikre interoperabiliteten mellem systemerne til kontrol af identifikationsdokumenter. Domstolen fastslår imidlertid, at den forordning, der fastsætter denne foranstaltning, er ugyldig, fordi forordningen er blevet vedtaget på et forkert retsgrundlag og dermed i henhold til en forkert lovgivningsprocedure. På grund af de alvorlige negative konsekvenser, som en ugyldiggørelse med øjeblikkelig virkning ville have, opretholder Domstolen forordningens virkninger til senest den 31. december 2026, indtil en ny forordning træder i kraft.

En tysk statsborger anfægter for en tysk ret byen Wiesbadens afslag på at udstede et nyt identitetskort til ham uden indsættelse af hans fingeraftryk.

Den tyske ret anmoder Domstolen om at efterprøve gyldigheden af den EU-forordning, der fastsætter en forpligtelse til at indsætte to fingeraftryk i identitetskorts lagringsmedium¹.

Efter en grundig undersøgelse fastslår Domstolen, at **forpligtelsen til at indsætte to fuldstændige fingeraftryk i identitetskorts lagringsmedium udgør en begrænsning af de grundlæggende rettigheder om respekt for privatlivet og beskyttelse af personoplysninger**, som er sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Denne indsættelse er imidlertid begrundet i målene af almen interesse om at bekæmpe fremstilling af falske identitetskort og identitetstyveri samt at sikre interoperabiliteten mellem systemerne til kontrol af identifikationsdokumenter. Den er således egnet til og nødvendig for opfyldelsen af disse mål og er ikke uforholdsmæssig i forhold til målene.

Indsættelsen af to fingeraftryk kan navnlig bidrage såvel til beskyttelsen af de berørte personers privatliv som, mere generelt, til bekæmpelsen af kriminalitet og terrorisme, idet denne indsættelse gør det muligt at bekæmpe fremstilling af falske identitetskort og identitetstyveri. Ydermere letter den udøvelsen af unionsborgernes ret til fri bevægelighed og ophold i Den Europæiske Union ved at give dem mulighed for at identificere sig pålideligt. De mål,

der forfølges med denne indsættelse, har således en særlig betydning ikke blot for Unionen og medlemsstaterne, men også for unionsborgerne.

Indsættelsen af blot et ansigtsbillede udgør et mindre effektivt middel til identifikation, end hvis der ud over dette billede indsættes to fingeraftryk. Aldring, livsstil, sygdom eller et kirurgisk indgreb kan nemlig forandre ansigtets anatomiske kendetegn.

Derimod er den pågældende **forordning blevet vedtaget på et forkert retsgrundlag**ⁱⁱ og dermed i henhold til en forkert lovgivningsprocedure, nemlig den almindelige lovgivningsprocedure i stedet for den særlige lovgivningsprocedure, der navnlig kræver enstemmighed i Rådet. **Domstolen kender derfor forordningen ugyldig.**

Ikke desto mindre **vil en ugyldiggørelse af forordningen med øjeblikkelig virkning kunne få alvorlige negative konsekvenser for et betydeligt antal unionsborgere og for deres sikkerhed** inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. **Af denne grund opretholder Domstolen virkningerne af forordningen indtil ikrafttrædelsen inden for en rimelig frist og senest den 31. december 2026 af en ny forordning** baseret på det korrekte retsgrundlag. (Tekst)

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og eventuelt et resumé af dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎(+32) 2 2964106

Følg Domstolen online!

i Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2019/1157](#) af 20.6.2019 om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed.

ii Europa-Parlamentet og Rådet har således vedtaget forordningen på grundlag af artikel 21, stk. 2, TEUF, der angår unionsborgernes ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. Det korrekte retsgrundlag er imidlertid den mere specifikke bestemmelse i artikel 77, stk. 3, TEUF, der angår et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og nærmere bestemt politikkerne for grænsekontrol, asyl og indvandring. Denne sidstnævnte bestemmelse foreskriver en særlig lovgivningsprocedure og navnlig enstemmighed i Rådet.